

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף נ"ט ע"א.

גוים שהשתחו למים האם אסרום בזה?

כשלא תלשינהו בידיה	כשתלשינהו בידיה	
אינם נאסרים	אינם נאסרים	מים של רבים
תלוי במחלוקת ¹	נאסרים	מים של יחיד

האם יש לאסור תורמוס ששלקו אותו עכו"ם?

במקום שאינם בני תורה	במקום בני תורה	
אסור	אסור	ללישנא קמא דרב שמואל בשם רב ²
יש לאסור	מותר	ללישנא בתרא דרב שמואל בשם רב

עבודה זרה דף נ"ט ע"ב

האם מותר לתת לעכו"ם להוליך ענבים לגת שהתחיל להמשך³ ולזורקם שם? [תד"ה מיהו].

לזרוק הענבים בגת	להוליך הענבים לגת	
אסור בדיעבד	אסור לכתחילה	לרשב"ם ⁴
אסור לכתחילה	מותר	לר"י ⁵

¹ פ"י דכיון שפעמים שנתלשים ע"י גל ואינם מחוברים, הרי זה תלוי במחלוקת גבי אבני הר שנדלדלו אם חשובים תלושים - שנחלקו בזה ר' יוחנן ובני ר' חייא.

² הלישנא קמא ס"ל דכל שנאכל כמות שהוא חי אין בו משום בשולי עכו"ם, ותורמוס אינו נאכל כמות שהוא חי, ולכך אסור בכל מקום.

³ אמנם קודם שהתחיל הגת להמשך לכו"ע אינו כלום, דהרי לוקחים מן העכו"ם אפילו גת בעוטה כשהיא פקוקה גם למשנה אחרונה. אלא מיירי בגת שהתחיל להמשך למשנה אחרונה חושב מה שבתוכו יין - ובזה הנדון דלהלן.

⁴ רשב"ם ס"ל ש"ל ש"יין המזולף על הענבים חשוב יין, ואם זרקו העכו"ם מכנגדו חשוב לשיטתו כאזיל מיניה ומינה ואוסר בזריקתו את כל היין שבגת. ואם רק מוליך את הענבים לגת אסור רב כהנא לכתחילה משום היין המזולף על הענבים.

⁵ ר"י חולק על רשב"ם בתרתי, חדא דאין היין המזולף על הענבים חשוב יין כלל, ועוד דאין זריקת העכו"ם לענבים באופן הזה אוסרת כלל. ולכך הולכה בלא זריקה מותרת לכתחילה ורק בזריקה מיבעי ליה אם יש לגזור לכתחילה בזריקת עכו"ם את הענבים דומיא דמזיגת עכו"ם מים ביין. והגם שלקמן שרינן בעכו"ם שזרק חפץ ליין אפי" בשתיה, מ"מ כשזרק ענבים שראויים ליין יש לדמות יותר למזיגה ולכך אסור רב כהנא לכתחילה.

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף נ"ט ע"ב

עכו"ם שנפל לו אתרוג לחבית יין, והכניס ידו כדי לקחתו, האם הכנסת ידו אוסרת את היין בהנאה?⁶ [תד"ה נקטוה].

כשסבר שהוא שמן	כשסבר שהוא יין	
אינה אוסרת	אינה אוסרת	לרשב"ם ולתוס' ⁷
אינה אוסרת	אוסרת	לרבינו תם ⁸

נכרי שניסך יינו של ישראל בכוונה מה דינו?

למכרו לכל נכרי	למוכרו לאותו נכרי המנסך	
אסור	מותר ⁹	לרבנן
מותר	מותר	לר' יהודה בן בבא ובן בתירא

⁶ אמנם בשתיה נאסר, דמגע עכו"ם שלא בכוונה אוסר בשתיה.

⁷ בגמ' מבואר שאמר רב אשי שיתפסו את ידו שלא ישכשך, ומשמע שעל הכנסת היד אין חשש שכשוך, וקשה מדוע. ופירשו תוס' הטעם משום שהגוי טרוד בתפיסת אתרוגו ולכך אינו מנסך, ורשב"ם פירש משום שחשוב כמגע עכו"ם שלא בכוונה שאינו אוסר בהנאה.

⁸ ר"ת העמיד סוגיתנו באופן דסבור שהוא שמן, ומשמע שאם היה סבור שהוא יין אסור, דכיון שידע שהוא יין והכניס ידו בכוונה לשם, אף שהיתה לו סיבה, מקרי מנסך.

⁹ פירשו בתד"ה אמר, שלמד רב אשי מדברי ר' יהודה לרבנן, שאין הם מחמירים רק למכור לעכו"ם אחר דהרי נהנה, אבל לאותו עכו"ם חשוב כמו שגובה ממנו דמי נזקו ולא דמי היין נסך. ורשב"ם מפרש שמדברי ר' יהודה רק למדנו שזו טענה טובה שיכול לומר לגוי לא היה לך לאסור את ייני, ולכך חשוב כגובה ממנו דמי נזקו.